

11. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta, nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði og séu að minnsta kosti $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkir þeim.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af Vatnsveitufélagi Mýrabæja í Vestur-Eyjafjallahreppi, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. janúar 1967.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

18. janúar 1967.

Nr. 8.

S A M Þ Y K K T

fyrir Vatnsveitu Mjóafjarðar.

1. gr.

Hreppsnefnd Mjóafjarðarhrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar á Mjóafirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi hreppsnefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varðar, annast hreppsnefnd. Hún annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist öll þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir.

4. gr.

Hreppsnefnd hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu gjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninganna og fylgja hreppsreikningnum ár hvert.

5. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvar og hvenær leggja skuli vatnsæðar. Vatnsveitan ber allan kostnað við lagningu og viðhald vatnsæða, nema úr götulögn í hús, það kostar húseigandi. Vatnsnot til annarra þarfa en heimilisnotkunar skulu að jafnaði leyfð, en með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni. Réttur húseigenda og annarra notenda skuldbindur ekki vatnsveituna til að sjá ætíð fyrir nægu vatni. Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

7. gr.

Vatnsveitunni er heimilt að senda í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett er í sambandi við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað eiganda.

8. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm hreppsnefndar. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

9. gr.

Af öllum húseignum, sem vatn er lagt að, skal greiða vatnsskatt 1% fasteignamatsverð árlega, þó þannig, að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 300.00. Af gripa-húsum, sjóskúrum og öðrum þess konar húsum, skal lægsta gjald vera kr. 100.00.

10. gr.

Af hraðfrystihúsum skal greiða 3% af fasteignamatsverði. Af öðrum, sem nota mikið vatn, skal greiða 2% af fasteignamatsverði árlega þar til vatnsmælir hefur verið fenginn og greiðist þá eftir honum þannig: kr. 1.50 fyrir hverja smálest upp að 500 smálestum og kr. 1.00 fyrir næstu 500 smál. og þar eftir kr. 0.50 fyrir smálest.

11. gr.

Auk vatnsskatts, er um getur í 9. og 10. gr., skal greiða:

1. Fyrir vatn til skipa kr. 15.00 fyrir smálestina, þó sé aldrei greitt minna fyrir vatn til fiskiskipa en kr. 50.00 og til annarra skipa kr. 100.00.
2. Af hverri tunnu saltaðrar síldar kr. 0.75.
3. Trillubátar greiði kr. 50.00.
4. Heimilt skal hreppsnefnd að semja um fast árgjald neyzluvatns til skipa og báta, sem gerð eru út frá Mjóafirði, og einnig að ákveða lágmarksgjald á bílaþvottaplön.

12. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan allt að 50%, og einnig að ákveða lágmarkstengigjald allt að kr. 3000.00.

13. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldþagi vatnsskatts húsa er 1. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir yfirstandandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 11. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði.

14. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi hreppsnefndar.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni, skal hann bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Mjóafjarðarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. janúar 1967.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

19. janúar 1967.

Nr. 9.

REGLUGERÐ
um holræsi á Þórshöfn.

1. gr.

Hreppsnefnd Þórshafnarhrepps hefur ein heimild til þess að leggja holræsi um Þórshafnarkauptún. Holræsagerð Þórshafnarhrepps er sjálfstætt fyrirtæki með sérstöku reikningshaldi.

2. gr.

Þar sem hreppsnefnd hefur látið leggja holræsi í götu, er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji skolp í aðalræsi og halda því við.

Regnvatn af húsi, og lóð skal einnig að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í holræsið.

3. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi, skal hann skýra manni þeim, sem hreppsnefnd löggildir til lagningar holræsa í kauptúninu frá því og fá samþykki þar til.

Umsjónarmaður ákveður legu og gerð pípa þeirra, er holræsið mynda, svo og alla tilhögun verksins eftir að hafa fengið í hendur uppdrátt, er sýni glögglega alla tilhögun lagnarinnar.

4. gr.

Hreppsnefnd löggildir menn, sem teljast skulu hæfir til að leggja og ganga frá holræsum. Þeir einir, sem hreppsnefnd löggildir til holræsalagningar, skulu hafa rétt til að leggja og ganga frá skolpræsum, sem standa í sambandi við holræsa-kerfi hreppsins.

5. gr.

Kostnaður við holræsagerð hreppsins greiðist af holræsagerðinni og til þess að standa straum af kostnaði við lagningu og viðhald holræsanna, ber hverjum þeim, sem hús á eða lóðarréttindi við götu, sem hreppurinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til holræsagerðarinnar 1% af fasteignamati húss og lóðar, þó aldrei minna